

bevarer, Garn o. s. v., hvor jeg altsaa havde ønsket, at man var gaaet noget videre. I det hele taget er dette jo den Gruppe, med Hensyn til hvilken der er opnaaet det mest tilfredsstillende Resultat. Naar vi derimod gaa til den næste Gruppe: Livsfoernødenheder, er Resultatet ulige mindre tilfredsstillende, ja, jeg vil sige, at det, den høje Regering her har foreslaet, er ganske utilfredsstillende. Regeringsforslaget har ganske vist Toldfrihed for Kul, som er en Livsfoernødenhed, fordi det gaar over i det private Forbrug, og endvidere for Salt — det vil sige Naaalt, for raffineret Salt er Tolden nedsat til $\frac{1}{10}$ Ore pr. Pfd.; men Hovedartiklerne ere dog Kaffe $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Stenolie $1\frac{1}{2}$ Mill. og Ris 566,000. For disse tre store Forbrugsartikler, som sammen indbringe op mod $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., har Regeringen foreslaaet at bevare den nuværende Told, medens Kommissionens Mindretal har foreslaaet at gøre dem toldfri. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Artiklers overordentlige Betydning for Hvermands Forbrug, det har det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) forekommer det mig klart og overbevisende fremstillet. Det forekommer mig fuldkommen klart, at da det, lige siden vi i 1871 begyndte paa Toldrevisionen, haade fra dette Tings Side, og jeg tør sige fra den store Befolknings Side, har været opstillet som et uafviseligt Krav ved enhver Toldrevision, at den skulde give væsentlige Nedsættelser paa de vigtigste Livsfoernødenheder og Toldfrihed netop for disse, som der her er Tale om, vil det ikke ret vel være muligt for dette Ting at vedtage en Toldreform, ved hvilken dette Krav ikke sker Fyldest. Det er altsaa et af de Punkter, hvor man i dette Ting maa forlange den høje Regerings Toldlovsforslag ændret paa afgørende Punkter. Og særlig uheldig fremtræder Regeringsforslaget jo her i Forbindelse med den stærkt forhøjede Brændevinsstat, som er opstillet. Der kan jo være meget afvigende Meninger om Brændevinsstatens Berettigelse i det hele, men derom turde der vistnok være Enighed mellem de fleste, at det er ganske utilbørligt — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — at det er ganske uforfvarligt at forhøje Tolden paa Brændevin i det Omfang, som Regeringen har gjort det, ja, i det hele taget at forhøje den, naar man samtidig lader Tolden paa de nævnte store og almindelige Forbrugsartikler blive staaende. Meget snarere kunde man ønske at gaa videre end Mindretallet, og jeg for mit Vedkommende kunde ogsaa have ønsket nogle andre Artikler som Te og Sago, der ogsaa ere ret alminde-

lige Forbrugsartikler, fritagne for Told, men Mindretallet har her som paa andre Omraader kun stillet de Fordringer, som forekom det at være nødvendige og nærmestliggende. Og naar jeg har sagt, at Fordelen for Forbrugerne ved Toldfrihed for de ovennævnte Artikler vil blive ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa er det endda ikke det fulde Beløb, thi jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der under Kaffe og Kaffejurrogater skjuler sig en meget betydelig Beskyttelse for en indenlandsk Produktion, nemlig Produktionen af Citorie og andre Kaffejurrogater. Det er en af de betydeligste Beskyttelser, vi have, ja jeg vil ikke en Gang kalde det Beskyttelse, det er ligefrem et Indførselsforbud. En gros-Prisen for usfortoldet Citorie er 15 Ore; og hvilken Told foreslaar saa Regeringsforslaget? Det foreslaar en Told af 15 Ore, altsaa en Beskyttelse af 100 pCt., med andre Ord: et Indførselsforbud. For Løvetand er En gros-Prisen ca. 20 Ore, Tolden ligeledes 15 Ore, det vil altsaa sige en Beskyttelse af 75 pCt.! Det er nu let forstaaligt, at hvis man følger Mindretallet og gaar til Toldfrihed for disse Artikler, vil det vise sig at være for Forbrugerne en Binding, der er ikke saa lidt større, end den rent regnskabsmæssig kan opstilles. Naar vi nemlig se paa, hvad der indføres her til Landet af Citorie og andre Kaffejurrogater, saa er det ganske forsvindende, nemlig kun 40,000 Pbd., og dette er jo naturligt nok, thi det kan jo kun blive rent undtagelsesvis og under særlige Omstændigheder, at der her til Landet kan indføres Artikler, hvorpaa der hviler en Told som den her nævnte. Forbruget af Kaffejurrogater er jo i ganske særlig Grad Fattigmands Forbrug, thi disse Artikler ere billige og let overkommelige.

Den tredje store Gruppe er Lüksusartikler. Her har man altid været enig om at søge en stor Del af den Kompensation, som bliver nødvendig, og i Kommissionen har man da ogsaa paa dette Omraade nærmet sig til hinanden i højere Grad end før. Den Forhøjelse, som man her er enig om,

Rettelse.

- Sp. 2291, L. 30 f. o.: „100 Mer“, læs: „100 Favne“.
 — 2307, L. 20 f. o. er i Afstemningslisten Dusen ved Ændringsforslag Nr. 17 vigtig opført blandt dem, der substansiært have tiltraadt Forslaget. Dusen skulde staa efter D. Sørensen (L. 16) blandt Forslagsstillerne.